

8. júla 2020

Katarína cíti duchovné povolanie

Otec netušil, že Katarína tiež začala pomýšľať na duchovné povolanie. V piatky a v soboty sa začala postiť. Keď sa to otec dozvedel od Tonky, prísne jej pôsty zakázal. Možno to bol pre neho signál, že Katarína pôjde inou cestou. S pôstom neprestala. Otec je otec, ale Pán Boh je Pán Boh... Peter Labouré zostal zamítky. Múdrost' a nábožnosť Kataríny ho začala znepokojovať. Obával sa, že ju stratí. Po jej krátkom pobyte u sesternice v Chatillon sa už pevne rozhodla pre duchovné povolanie. Ale čo robiť? Ešte nemala 21 rokov, ešte nebola dospelá a potrebovala súhlas otca. Poznala ho. Vedela, že ju nepustí. Na druhej strane ho chápala. Keby jej dovolil odísť z domu, nemal by komu zveriť vedenie domácnosti. Synovia sa poženili a odišli z Fain-les-Moutiers. Tonka už bola 16 ročná, ale nemala schopnosti svojej staršej sestry. Katarína sa rozhodla v mlčaní čakať tri roky.

Katarína bola statná a zdravá. Jedna jej rovesníčka sa o nej vyjadrila: „Katarína nebola pekná, ale bola milá a dobrá. Medzi kamarátkami bola vždy láskavá a tichá. A to aj vtedy, keď ju hnevali. Akonáhle zbadala, že sa niektoré poškriepili, usilovala sa zmieriť ich. Keď prišiel nejaký chudobný, hneď mu dala maškrtu čo mala pri sebe ... Pri svätej omši sa modlila ako anjel. Neobzerala sa ani napravo ani naľavo.“

Prameň modlitby – za revolúcie naoko vyschnutý – vytryskol znova v Kataríne a v jej vrstovníkoch, ktorých ani nepoznala: v Jánovi Vianney, Jane Jugan, v Jane Anthide Thouret, atď. Modlitba vytryskla z nej ako z prameňa, takže jej nemohla odolať. Denne sa dlho zdržiavala v kostole vo Fain. V liste, ktorý napísala sestre Márii Lujze, píše (neskôr, keď sa už naučila písať): *„Akým intenzívnym životom sa tu žije! Svätú omšu mávame len niekedy v nedeľu a vtedy musí pán farár zo susednej farnosti slúžiť dve omše. Vešpery spieva učiteľ. Požehnanie po nich nemáme! Keď sa chcem spovedať, musím si nájsť spovedníka! Uváž, či je zaistený čo i len minimum náboženského života u nás!?“*

Keď sa nemohla stretať s Pánom Ježišom v Eucharistii, stretala sa s ním ako pokrstená vo svojom srdci, ale hlavne v chudobných, ktorých ošetrovala s veľkou láskou. Na nedeľnú omšu chodievali najčastejšie do Moutiers-san-Jean, lebo do Fain prichádzal kňaz len zriedkavo. Kataríne to však nestačilo. Neraz odchádzala na svätú omšu do Moutiers aj v týždni. To znamenalo 4 a pol kilometra tam a práve toľko späť.

„Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“